

Omraade over fra den lovgivende Myndighed til Overtoldbestyrelsen. Overtoldbestyrelsen har i Virkeligheden i Aarenes Løb ad administrativ Vej ændret Toldloven paa saare mange og væsentlige Punkter; f. Eks. paa Papirgruppen, og en Mængde andre Produktionsomraader har Overbestyrelsen ad administrativ Vej ved Fortolkninger, som undertiden virkelig have været lidt nærgaaende over for Lovens Bogstav, paa ret væsentlige Punkter ændret de bestaaende Toldregler, og vi have netop med Hensyn til Melassefoder et interessant Eksempel herpaa. Man kan gaa frem paa to Maader over for samme Vare, enten indrangere den under ubenævnte Varer, hvorefter der svares 10 pCt., eller lade den svare Vægttold, idet man lader den gaa ind under Melassepositionen, hvorefter der svares $\frac{1}{2}$ Sk. pr. Pund, og det gør man saa efter den Betragtning, at en Vare, som ikke udtrykkelig findes opført i Toldloven, kan fortolde efter Hovedstoffet, og naar man altsaa betragter Melassen som Hovedstof, er det ufordelagtigt for Konsumenterne, da Melassefoder faktisk er en Vare, der er langt mindre værdifuld end Melasse, idet den, som den sidste Taler fremstillede det, jo ogsaa blandes f. Eks. med Klid, og det er da ganske umuligt, at den skal svare samme Told som det mere værdifulde Hovedstof. Saa vidt mig bekendt, har man nu en lang Tid fulgt den af mig sidst angivne Praksis og har fortoldet Varen efter Hovedstoffet med 1 Øre pr. Pund, men i de sidste Aar har man vistnok skiftet Praksis og er gaaet over til at fortolde den som ubenævnte Varer med 10 pCt. Det er et godt Eksempel paa, hvorledes Overtoldbestyrelsen med et Pennestrøg, uden at det vistnok er kommet til nogens Kundskab i Rigsdagen, forandrer Tolden paa en meget vigtig Vare. Den Gang var der ikke Tale om, at Sukkerfabrikkerne krævede Erstatning for det; det kommer gerne mere an paa, hvordan saadan noget gaar for sig. Naar det gaar gehejmt oppe i Regeringskontorerne, finder al Verden sig deri, saa bliver der ingen Snak om den Ting, men indbringes der et Forslag om at gøre det paa regulær og ordentlig Maade her gennem Lovgivningsmagten, møder man straks frem med Erstatningskrav. Den Forandring, Overtoldbestyrelsen har foretaget, betyder i Virkeligheden Nedgang i Tolden af fra 1 til ca. $\frac{1}{2}$, ja endogsaa lidt under $\frac{1}{2}$ Øre, det er Forskellen.

Nu foreslaar man her at gøre det næste Skridt, at gaa over til Toldfrihed, og jeg maa ærlig talt sige, at jeg ikke kan se, hvorfor man ikke skulde kunne gøre det uden videre. Den Gang Sukkerfabrikkerne bleve stiftede, brugte man jo ikke Melassefoder, da var det en Vare, der slet ikke var i Handelen, saa vidt mig bekendt, det er noget, der først er kommet op senere, et Hjælpestof, som Sukkerfabrikkerne senere have kunnet udnytte, men som de oprindelig ikke have tænkt paa at udnytte, og den nuværende Beskyttelse paa den danske Sukkerindustri er sikkerlig given uden Hensyn til den Stilling, som de have med Hensyn til Melassefoder. Jeg vilde ogsaa advare meget imod, af rent principielle Grunde, at man kommer ind paa den Tankegang her i Folketinget, at, saa snart der vedtages en Bestemmelse i Toldloven, der stiller en eller anden Produktion noget ugunstigere, saa skal der straks gives Erstatning. Bliver dette Princip forfulgt konsekvent, kunne vi aldrig her i Landet vedtage nogen Toldreform; thi man kan slet ikke tænke sig en Toldreform, uden at den stiller visse Produktionsvirksomheder gunstigere og andre ugunstigere end før, enhver Toldreform tager fra nogen og giver til andre, ellers var det ikke nogen Reform. Saa, slaa vi ind paa det Princip her, vil jeg belave ærede Medlemmer paa, at vi faa det at høre ved Lejligheder, hvor vi maaske ikke holde af at høre det. Det vil blive anvendt imod os af alle de andre Produktioner, som komme til at miste en halv, en hel Øre eller maaske mere ved en Toldreform. Det forekommer mig altsaa at være lidt farligt at komme ind derpaa og forekommer mig heller ikke at være nødvendigt.

Trolle: Naar jeg undtager det sidste Punkt paa det foreliggende Lovforslag, som der ikke synes at være fuld Enighed om, lod der jo til at være Samstemning om nu at gennemføre den Reform, som jeg foreslog for 2 Aar siden i Samlingen 1898—99, nemlig at fritage Fiskerierne for den Byrde at skulle betale Afgift af Salt til Fiskeribrug og ligeledes at fritage de Østers, der fanges i aaben Sø, for Afgift til Statskassen. Det er jo utvivlsomt, at disse Bestemmelser ere en Hemsko paa Udviklingen af vort søgaaende Fiskeri ved de danske Kyster, og som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) udviklede, søger man paa alle mulige Maader nu at fremme det søgaaende Fiskeri ved Anlæg af Havne og